

עמ"ת 41528/06/14 - אלון פליישר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

עמ"ת 41528-06-14 פליישר נ' מדינת ישראל

30.6.14

לפני כב' השופט אבי זמיר
העורר אלון פליישר ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רית בר-דין
המשיבת

החלטה

1. זהה עתירה לביטול "מעצר בית ליל" שבו שוהה העורר. העורר שטח תחילת את עתירתו לפני בית המשפט הנכבד קמא, בית המשפט לתעבורה בתל-אביב-יפו (כב' השופט אריה זרזבסקי, תיק מ"ת 14-04-2638), אך זו נדחתה שם. מכאן הערר.

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום, המיחס לו עבירה של נהיגה בשכרות ותחת השפעת משקאות משכרים, לפי סעיף 62(3) בקשר עם סעיף 39א לפקודת התעבורה, ובקשר עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה ותקנה 26(2) לתקנות התעבורה (סמל סעיף 2012).

לפי הנטען בכתב האישום, נהג העורר ברכבת בכביש 20 (נתיבי אילון) במחלף לה-גורדייה, ביום 10.4.14, בשעה 02:33, כשהוא שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים, ריח אלכוהול חזק מאוד מפיו, התנהגותו רדומה, התנדנד בעמידה, נכשל במבחן הליכה על קו (התנדנד, הפסק לכת) והבאת אצבע לאף (החותט). בבדיקה נשיפה נמצא אצל העורר 490 מק"ג אלכוהול בלבד אויר נוסף.

3. העורר נעצר, ובד בבד עם הגשת כתב האישום, בובקו של אותו לילה, התבקש מעצרו עד לתום ההליכים נגדו וכן הארצת פסילה מנהלית של רישיונו.

בדיון מאותו יום, 10.4.14, לפני כב' השופט זרזבסקי, הוסכם על שחרורו של העורר, תוך פסילת עד החלטה אחרת, ותו록 שהיא במעצר בית חלקי, בין השעה 23:00 עד 06:00 בבוקר שלמחרת.

ביום 28.5.14 הגיע העורר בקשה לעיון חוזר, ועתיר לביטול מעצר הבית הלילי. בבקשתו נטען, כי שגרת חייו של העורר עמוד 1

"נפעה אנושות", כי הוא מצוי במעצר בית ליל' מזה חדש וחצי ולא נרשמה לחובתו כל הפרה.

כב' השופט זרזבסקי דחה את הבקשה, בתום דיון שהתקיים ביום 14.6.14, בקבעו: "התנאים של חלופת המעצר בעניינו של המבקש התקבלו בהסכמה הצדדים. יתר על כן, הנאשם באוטה עת היה מיוצג ע"י עו"ד. לא שמעתי על נסיבות חדשות מצדיקות דיון בבקשתו. טרם עבר זמן מספיק מההחלטה למעצר הבית הלילי לצורך דיון בבקשתו חדשה. בנסיבות העניין, הבקשה נדחתה".

4. ביום 22.6.14 הוגש העරר, וזה נקבע לדין לפני לאמול, 29.6.14. הצדדים טענו בעל-פה, ותיק החקירה נמסר לעייני (הדין אינו מתמקד בשאלת קיומן של ראיותanca להצדקה לתנאי בדבר מעצר הבית החלקי).

דין העורר להתקבל. אולם.

5. בתי המשפט התייחסו בעבר לסוגית מעצר הבית בעקבות הגשת כתוב אישום בעבירה המדוברת, והתייחסות זו אינה אחידה, גם במקרים דומים.

כך, למשל, בתיק עמ"י (מחוזי תל-אביב) 10-01-22737 **משטרת ישראל נ' בן ציון** (20/10) התברר מקרה של נהג, אשר הואשם בניהיגה בשכרות ובגירמת נזק בתאונת דרכים, ללא נפגעים. באותו נג היו 24 הרשעות קודומות (מסוג ברירת משפט) ותיק תלוי ועומד על נהיגת בשכרות. כב' השופט חיויטה כוחן דחתה את ערע' המשטרה, וקבעה כי "... מאחר והמשיב מעולם לא נג בזמן פסילה, יש בהגבלה נהיגתו כדי לאין את המסתכנות ואין צורך בהחזקתו במעצר בית, דבר שעלול לפגוע בצורה חמורה בחירותו, מעבר למידה הנדרשת".

בתיק ע"ח (מחוזי תל-אביב) 10-08-34728 **יעקב נ' מדינת ישראל** (10/25) התברר מקרה של נהג שהואשם בניהיגה תחת השפעת סמים ונוהגה בקלות ראש. באותו נג היו שבע הרשעות פליליות, ארבע מהן בתחום הסמים, ותיק נוסף בגין נהיגת תחת השפעת סמים היה תלוי ועומד נגדו. כב' השופט יהודית שבבח ביטלה את מעצר הבית, תוך מתן משקל לנסיבות אישיות (אלמן המגדל לבדוק את בתו בת ה- 17), בציינה: "... ניתן יהיה להבטיח את שלום הציבור בכך שהעורר לא ינהג בכל כלי רכב ממונע שהוא, דבר שיובטח על דרך הפקדת ערבות מתאימות".

מנגד, בתיק ע"ח (מחוזי תל-אביב) 10-10-13337 **סבן נ' מדינת ישראל** (19/10) דובר בניהג אשר הואשם בניהיגה בשכרות (290 מק"ג לליטר). באותו נג היה ותיק קצר יחסית, ונרשמו לחובתו חמיש הרשעות קודומות. כן היה תלוי ועומד נגדו כתוב אישום נוסף בגין נהיגת בשכרות. סגן הנשיאה, כב' השופט ד"ר עודד מודריך, דחפה את ערכו של העורר בגין לשתיותו במעצר בית ליל', בקבעו: "התופעות החזרות ונשנות של נהיגת בשכרות בעיקר בערך בידי צעירים כמו הנאשם הן הרות סכנה. ככל הנראה לא די כדי למנוע סיכון מן הבריות בפסילת רישון. מתחייבת גם הגבלה תנואה".

בכל הבוד, לא אוכל לקבל גישה אחרתה זו. שיקולים דוגמת "מכת מדינה" אינם מהווים עוד חלק מדייני המעצרים. אין לנו מצוים כרגע בשלב גזירת הדין; השיקולים שיש לשקל או לימה או הרתעת הרבים, אלא אף שיקולים מניעתיים, קרי: מהי מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם הספציפי שמדובר בו ומהו האמצעי המיידי והראוי על מנת לאיננה.

6. בעניינו מדובר בעורר ליד 1979, המחזיק ברישון נהיגה מאז שנת 1997, ולחובתו 12 הרשותות קודמות בגין עבירות תעבורה, לרבות אחת בגין עבירה של נהיגה מתוך השפעת אלכוהול בשנת 2013. עם זאת, הוא מעולם לא נתפס נוהג בזמן פסילה, ולא נרשמה לחובתו כל הפרה של תנאי השחרור, מאז שנקבעו (קרוב לשלווה חודשים).

העורר הוא אדם נורטטיבי, עורך דין במקצועו, ללא עבר פלילי, גם אם באמצעותו עבר תעבורתי משמעותית למדי. התרשימי היא, שעצם "חוויות" המעצר, כמו גם השהייה במעצר בית חלקי לתקופה לא מבוטלת של קרוב לשלווה חודשים, יקרה רמת הפנמה צו, שמאינת את המסוכנות הנשקפת מהמעורר. בנסיבות העניין, האמצעי המיידי המСПיק לעת זה, בחולף הזמן, הם הפסילה והערביות, ואין עוד הצדקה למעצר הבית הלילי (גם אם מדובר בתנאי שנקבע בזמןנו בהסכם, שעה שהעורר הובא אזוק לאורם המעצרים).

את עונשו יקבל העורר אם וכאשר יורשע בדי.

7. העורר מקבל אפוא. התנאי בדבר מעצר הבית - מבוטל.

ניתנה היום, ב' تمוז תשע"ד, 30 יוני 2014, בהעדר הצדדים. המזיכרות תודיעו לצדדים.

תיק החקירה מוחזר למזכירות, אשר תודיע לתביעה כי ניתן להגיע ולקחתו.